

PROFÉZIS

Alma mater
BME-GPK

Budapesti ajánló
Petőfi Irodalmi Múzeum

A tudomány nevében
Európai fiatalok az ISIS-ben

Talentum
A sportok szerelmese

2016. 2. évfolyam
2. szám

Tartalomjegyzék

ProT²ézés. A PROFESZ diáklapja. Megjelenik évente négy alkalommal.

Az eddig megjelent számok elérhetőek az alábbi linken:

<https://issuu.com/protezis>

Szerkesztő: Pénzes Martin

Címlap/hátlapfotó: Pándy-Szekeres Áron

A cikkeket írták: Berkes Admira, Borbély Dániel, Csűrös András, Érdy Nándor, Horváth-Győri Ági, Korbics Adrienn, Kovács Dénes, Kustár Dániel, Malinkó Dávid, Mecser Szilvia, Mészáros Mercédesz, Nyirán Péter, Pándy-Szekeres Dániel, Seress Dániel, Szilvási Nóra, Tanászi Lilla, Vacskó Dániel

Állandó rovatok:

A messziről jött ember - kalandorok, önkéntesek, vilájobbítók

A tudomány nevében - TDK, OTDK, szakdolgozat, stb.

Alma mater - egyetemek bemutatása

Budapesti ajánló - ajánló Budapestről

DP-sarok - hírek, infók

Gyertyaláng - egyházi, vallási témák

Legenda - a velünk élő múlt

Like a boss - a kollégium vezetői

NapiPeti - ...

Patrióta - „ne felejtse el, hogy honnan jöttél”

Talentum - érdekes, tehetséges kolisok

Tollvonás - kolisok irodalmi alkotásai

Beköszöntő	3. oldal
Aktuális	4-7. oldal
Alma mater	8-9. oldal
Patrióta	10-11. oldal
Gyertyaláng	12. oldal
Talentum	13-14. oldal
Like a boss	15-17. oldal
A tudomány nevében	18-19. oldal
Tollvonás	20. oldal
Legenda	21-22. oldal
Messziről jött ember	23-24. oldal
Budapesti ajánló	25-26. oldal
NapiPeti	27. oldal

Közhírré tétetik...

Ha nagyon pontos akarok lenni, mondhatnám azt, hogy most jutottunk el igazán oda, hogy már második évesnek mondhatjuk magunkat. A tavalyi első, kísérleti szám ugyanis csak elektronikus verzióban volt elérhető. Az első nyomtatott példány az első évfolyam második száma volt, tehát a pont egy évvel ezelőtti. Ezt csak úgy érdekességként.

Mi a helyzet most? Menjünk sorba! Debreceninél csak gépészből van több a kollégiumban. Esetleg Daniból. veressdani a fent nevezett első számban már megénekelte Debrecen szépségét, de a gépészek és a Danik bemutatása eddig elmaradt. Szeretnénk ezt a hiányosságot pótolni az új számban. Rájöttem arra is, hogy milyen lehet a Profesz tökéletes kollégistája. Mivel a kollégium három legnagyobb és legőnézreteresebb populációja a debreceniek, a Danik, és a műegyetemi gépészek, így egy debreceni, Dániel névre hallgató, BME-GPK-s alak szerintem teljes joggal viselhetné a Protkoli bajnoka címet. Ha megérem egy ilyen kolléga eljövételét, akkor... de erre majd visszatérünk, ha időszerű lesz. Addig is várom a javaslatokat!

Van itt még valami. Pontos számításokat nem végeztem, de elég biztos vagyok benne, hogy ennyi cikkíró egy számban még nem szerepelt. Indulás óta a mostani magazin alakításában vettek részt a legtöbben. Vannak köztük régiek és újak, olyanok akik már írtak ide, és olyanok is, akik még nem, úgyhogy nagy az öröm. Meg kell jegyezni még valamit ezzel kapcsolatban. Minden cigány a maga lovát dicséri... nem szerencsés tehát az írónak azt az újságot magasztalni, amit szerkeszt, de azt kell mondanom, egyre jobb a ProT²ézés. Nem volt még ugyanis olyan szám, amiben ennyire jók lettek volna az irományok. Változatosak, minőségiek, egyediek. Szépülünk kívül-belül, javul a dizájn, egyre szuperebb a tartalom. Jó volt olvasni a beérkező munkákat és szerkeszteni ezt a számot a sok para és idegtelelés közepette is, mert úgy tűnik, hogy kifizetődő. Köszí srákok, csak így tovább!

Most pedig sipirc olvasni!

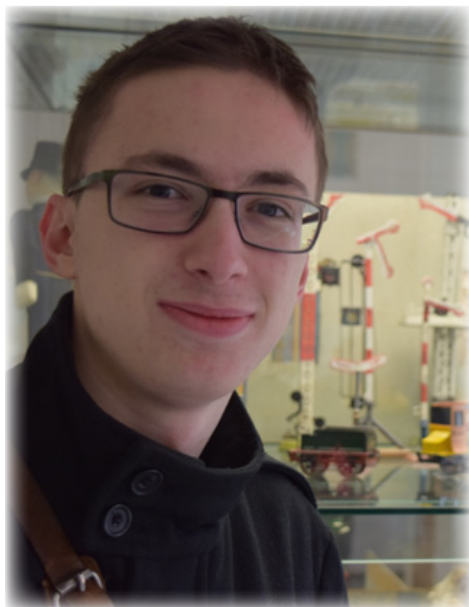
Pénzes Martin

Danik

A kollégium tele van velük. Meg az ország is.¹ Debrecen, Balaton-felvidék, Sáropatak. De főleg Debrecen. Ott vannak minden egyetemen. ELTE, BME, Óbudai. Van köztük fiatal, van köztük öreg. Van köztük újonc, van köztük veterán. Öten vannak, és nem ismernek kegyelmet. Ők a Danik.

Danik**Fotó: Jóború Adél**

¹ A 2015-ös év 8. legnépszerűbb fiú újszülött utóneve a Dániel. Forrás: Utónév statisztika, 2015. <http://magyarnevek.hu/nevek/utonevstatisztika>
(Csak úgy érdekességképp: 75. hely: Rikárdó. 99. hely: Brájen. Bocsánat, nem bírtam kihagyni-PM)

Név: Borbély Dániel

Becenév: Daninak szólítanak legtöbbször, de előfordul, hogy Dánielnek.

Születési hely, idő: Debrecenben születtem, 1995. augusztus 11-én.

Lakhely: Püspökladányban lakom.

Középiskola: A középiskolát a Debreceni Református Kollégium és Gimnázium falai között végeztem el.

Egyetem: Jelenleg a 3. évetem végzem BME KJK közlekedésmérnöki szakán, kötött pályás szakirányon.

Mikor kerültél a koliba? A kollégiumba rögtön első egyetemi évemben költöztem be (2014).

Melyik szobában laksz? Most a B106-os szobában lakom.

Jelenlegi szobatárs: Siket Attila, aki már a beköltözésem óta a szobatársam.

Hobby: Különlegesebb hobbim a repülő- illetve vasútmodellézés. Otthon a szobámban egy hatalmas terepasztalt építetek.

Kedvenc film: Nincs kedvenc filmem. Főként azokat a filmeket szerettem, melyek történelmi háttérűek, vagy az emberi természetet mutatják be. Például A sötét lovag című film, ami Joker hitét mutatja be, hogy bárki le tud sülyedni hasonló szintre, mint ő, vagy a Hajsza a győzelemért, ami két merőben különböző személy rivalizálást mutatja be.

Kedvenc könyv: Könyveknél is hasonló a helyzet, mint filmeknél, nincs nagy kedvenc. Itt is a történelmi regények a kedvencek, illetve azon írók könyvét szerettem, akik gyönyörűen le tudnak írni egy adott helyszínt. Egyik kedvencem Hugo, aki nagyon pontosan leírja, Párizst vagy oldalakon át meséli el a Waterloo csatát. Magyar regények közül például Vitéz Somogyvári Gyula Tüszozlop című könyvét említeném, ami az 1849-es tavaszi hadjárat eseményei alatt játszódik.

Célok erre az évre: Idei évre a legnagyobb célom a szakmai tudásom fejlesztése, hogy egy olyan cégnél tudjak dolgozni nyári gyakorlaton, ami az elmúlt évek vasútfejlesztéseiben élen járt, és jár ma is.

Név: Kustár Dániel
Becenév: Dani (a többit hanyagoljuk)
Születési hely, idő: Debrecen, 1998.01.20.
Lakhely: Debrecen-Józsa
Középiskola: Debreceni Egyetem Kossuth La-
 jos Gyakorló Gimnáziuma
Egyetem: ELTE BTK tör-i-angol OT
Mikor kerültél a koliba? 2016 őszén
Melyik szobában laksz? B103
Jelenlegi szobatárs: Barta Máté
Eddigi szobatársak: Niemand
Hobby: gitározgatás, falmászás
Kedvenc film: Becstelen Brigantik
Kedvenc könyv: Patrick Rothfuss: A szél neve
Célok erre az évre: nem meghalni

Név: Pándy-Szekeres Péter Dániel
Becenév: Pándy Dani, Dani, Pándzsy,
Születési hely, idő: Budapest, 1997. április 15.
Lakhely: Sárospatak
Középiskola: Sárospataki Református Gimná-
 zium
Egyetem: Magyar Királyi Testnevelési Egye-
 tem
Mikor kerültél a koliba? Második évem a kol-
 légiumban
Melyik szobában laksz? 105 (azt hiszem)
Jelenlegi szobatárs: Black Dave
Eddigi szobatársak: Bátyám, Áron
Hobby: Labdarugás, utazás, olvasás
Kedvenc film: Secondhand Lions (Leharcolt
 oroszlánok)
Kedvenc könyv: Wass Albert: Elvásik a veres
 csillag, Tizenhárom almafa, A sólyom hangja
Célok erre az évre: Stabil kezdőjátékossá vá-
 lás a Ferencváros utánpótlás futsal csapatában,
 sikeres tanév teljesítése, utazás különböző he-
 lyekre (külföld, belföld)

Készítették: Danik és Pénzes Martin

Név: Seress Dániel
Becenév: Dani
Születési hely, idő: Debrecenben születtem 1995-ben.
Lakhely: Debrecen
Középiskola: Debreceni Református Kollégium Dóczy Gimnáziuma
Egyetem: ELTE (TTK matek)
Mikor kerültél a koliba? 2014-ben
Melyik szobában laksz? A B004-ben
Jelenlegi szobatárs: Góth Gergő
Eddigi szobatársak: Zbiskó Gábor, Szebenyi Máté, Hatala Csaba
Hobbi: olvasás, sétálás, biciklizés, foci
Kedvenc film: A mások élete
Kedvenc könyv: Nem tudom. Nem sok regényt olvastam azon kívül, ami kötelező volt. (Amit igen, azt általános iskolásként.) Néhány emlékezetes: Erich Kästner: A két Lotti, Daniel Defoe: Robinson Crusoe, Jules Verne: Nyolcvan nap alatt a föld körül, Kétévi vakáció, Nógrádi Gábor: Gyerekkrablás a Palánk utcában
Célok erre az évre: ???

Név: Vacskó Dániel Tibor
Becenév: Dani, bizonyos körökben egyéb...
Születési hely, idő: Veszprém, 1993.03.22.
Lakhely: Lovas
Középiskola: Vetési Albert Gimnázium, Veszprém
Egyetem: Óbudai Egyetem, Bánki kar, (Hadás) biztonságtechnikai mérnök
Mikor kerültél a koliba? 2012-ben
Melyik szobában laksz? 001 (Eddig laktam sorrendben: 202, 201, 203, 207, 001)
Jelenlegi szobatárs: Barta László
Eddigi szobatársak: Sorrendben: Kovács Dénes, Suhajda Attila, önmagam
Hobbi: hegy-, és sziklamászás, futás, teljesítménytúrázás, lövészet, néptánc stb.
Kedvenc film: Tégla, Keresztapa 1-3., Életrevalók, A szív bajnokai
Kedvenc könyv: Samuel P. Huntington: A civilizációk összecsapása és a világrend átalakulása
Célok erre az évre: Diplomaszerezés, egy komolyabb gyakornoki programba bekerülni, angolul megtanulni stb.

BME-GPK

Mi, gépészek mondhatni vándorlunk - szinte a BME összes épületében van óránk -, így sokakat ingázunk a campus területén belül. Az előadásaink nagy része a K épületben van, ami az egyetem legöregebb és – véleményem szerint - legszebb épülete (Kivéve az alagsort. Az elég csúnya...).

A szak általános jellemzői

A Bsc képzés nálunk elvileg 7 féléves, az Msc pedig 4... ELVILEG. Megesik ugyanis, hogy egy tárgy annyira kedves a szívünknek, hogy több féléven keresztül is hallgatjuk...

Választható specializációk az anyagtechnológia, épületgépészet, folyamatmatematika, gépészeti fejlesztő, gépjárműtechnológia és géptervező.

A gépészek és a többi diák a BME-ről

Rivális szakot nem igazán lehetne mondani, a többi BME-s diákkal elég jó viszonyt ápolunk.

Híres és legendás tanárok

Nemcsak híres tanárok vannak a BME-n, hanem hírhedtek is. A legtöbben viszont azok, akik akkor válnak híressé, amikor a ZH - és vizsgaidőszakban csuklásig emlegetjük őket. Akik tényleg említésre méltóak: Vad János, Bajnóczy Gábor és Stépán Gábor. Ők igazán szívből tanítanak és motiválják a diákságot is. A sorból persze nem maradhat ki Bögre Bálint sem (aka DJ BB), minden gépészbuli legjobb DJ-je.

Híres/legendás vizsgák/tárgyak, amikkel az emberek gyakran megszenvednek

Szinte minden félévben van legalább egy olyan tárgy, amivel sokan megszenvedünk. A gépészmérnöki alapsmeretektől a szilárdságtanig,

majd jönnek később a gépelemek, áramlástan gépek és még sorolhatnánk...

Szokások, hagyományok a gépészek között

Legfőbb hagyományunk a finom italok fogyasztása, ami a gépészkari napokkal kombinálva fejt ki a legjobban hatását. Persze azért muszáj megemlíteni a gépészek által gyakran látogatott kultúrhelységeket is, mint például a Jolly-t, ahol 60Ft egy kisfröccs...

Gépészkolesz, gépész törzshelyek

Leginkább a Kármán Tódor Kollégiumot nevezhetnénk sajátunknak, ugyanis ez az, ami otthont ad a legnagyobb gépész bulihelynek, a jó öreg Old's-nak, ahol fergeteges partikat szoktak tartani.

Mit lehet szeretni az egyetemen?

Sok dolog van, ami miatt lehet szeretni a BME-t, ilyenek lehetnek a példamutató tanárok, vagy a "lajtós" vizsgaidőszakok. Sokan viszont az összetartó közösség miatt szeretik. Ha kell, hajnali kettőkor is lesz valaki, aki tud segíteni a dinamika házidban. A másik dolog a felszereltség. Szerencsére az egyetemnek elég jó kapcsolatrendszere van sok neves céggel (Például a polimer tanszéknek a LEGO-val vagy a BOSCH-al.), egyszerűen nem panaszkodhatunk. Persze, ezek nemcsak a támogatás miatt hasznosak, hanem a diploma után az elhelyez-

M Ű E G Y E T E M 1 7 8 2

kedéskor is. Több olyan emberről is tudok, aki rögtön az államvizsgája után megkapta az első állásajánlatát.

Mi az, ami kevésbé jó a gépészkaron?

A tanulmányok elején - az alapozó tárgyak miatt - elég nagy káosz szokott lenni a fejünkben. Sokan nem találtuk a helyünket és ez elég demotiváló volt. Viszont, ha elég kitartó az ember, az mindig meghozza a gyümölcsét. Viszont az, ami még ennél is kiábrándítóbb, az a rengeteg - sokszor értelmetlen - szivatas. Ez az ami a legtöbb embert eltántorítja ettől az egyetemtől (De szerintem ez nemcsak nálunk jelent problémát...). Összességében, ha valaki túléli az első 2 évet, akkor utána már semmi sem állíthatja meg a diplomáig!

Kolisok a Műegyetem gépészkaráról:

Barta László	Molnár András
Érdy Nándor	Varga Roxána
Kovács Dénes	Virányi Márton
Malinkó Dávid	Wieder Ákos
Mészáros Mercédesz	Illetve Zbiskó Gábor,
Mihucz Márton	aki tavaly költözött ki a koliból.

Készítették:

Érdy Nándor, Kovács Dénes, Malinkó Dávid,
Mészáros Mercédesz

Sárospatak, a Bodrog-parti Athén

A vad keleten, Mordoron is túl bújik meg Patak erdőkkel és hegyekkel körülölelve, szinte az Országhatáron, a csodákkal teli Hegyalján. Én, mint jött-ment (a Bodrogközben éltem le életem nagy részét) a mai napig rácsodálkozom erre a polgárvárosra. A sárospataki iskolatörténeti múzeum idegenvezetőjeként nehéz nem úgy bemutatnom, ahogy a látogatóknak mesélnék róla, ami lehet nem is akkora baj.

Sátoraljaújhely felől a város határában található a Tengerszem, igazi kis mesevilág a Zempléni-hegységben. Az egykori bányaudvart visszahódította a természet, mára a túrázók kedvelt kirándulóhelye lett a lélegzetelállító. A másik irányból, a Bordogköz irányából közelítve elsőként a Rákóczi-várat látjuk meg, ami a város fő nevezetessége, remélem történelmi szerepét nem kell kifejtennem. A vár nem csak a turisták kedvence, a diákok is szívesen látogatnak a mellette lévő füves területre, a Vízikapuhoz, hogy onnan átfázva tovább vándoroljanak a Makovecz Imre tervezte Művelődési Központ kávéházába. Ez a város másik büszkesége – a városban nem tudsz olyan helyre menni, ahol ne látnád Makovecz keze nyomát.

Gondolom nem meglepő, hogy szívemnek mégis a Kollégium épületei a legkedvesebbek. Nem csak a dicső múlt kötődik hozzájuk, hanem már saját történeteim színhelyévé is váltak.

Idén nyolcadik éve dolgozhattam a Nagykönyvtárnak, így a Gimnázium épületének megújulását naponta követhettem, amikor reggelente munkába igyekeztem. Az udvaron végigsietve elhaladtam a Berna – sor mellett. Ez a kollégium legrégebbi, ma is álló épülete; idősebb társait, a különleges nevű Tróját, Hutát, Fazekast, a Cigány-sort, a Katona-sort, de még az impozáns Csengettyű-sort is eltörölte a történelem. Vettem egy gyors pillantást a Repozitóriumra, ami faágas díszítésével kecsesen illeszkedik be a nagy történelmi épületek közé. Kicsit hevesebben kezdett verni

a szívem, mikor a Nagykollégium falépcsőit másztam meg, beköszöntem az irodákba, és szaladtam kinyitni a Dísztermet. Hiába láttam egy nyár alatt cirka 200-szor, még az utolsó munkanapomon is áhítattal léptem át a súlyos vasajtókat. Több, mint 25 000 könyv egy teremben, egy könyvmoly legperverzebb álma válik itt valósággá. A karzatról a könyvraktár közelíthető meg, először a Purgatórium termébe léphetünk, innen nyílik a Menny és a Pokol, körülöttünk mindenütt könyvekkel.

A Nagykollégium épületével szemben az Iskolakert terül el, ami szerintem minden volt refis szíve csücske, hiába futottuk itt a hóban is a büntetőköreinket. Beljebb hatolva rózsaszínűségével kitűnik az egykori Angol Internátus, ma a Kossuth Kollégium, a diákok szálláshelye.

És ezzel el is jutottam az egyik olyan momentumig, ami miatt nagyon fontos a Kollégium, de csak szépen sorjában.

A Sárospataki Református Kollégium 1531-es alapításával Magyarország egyik legrégebbi református intézménye. Több nemesi család támogatásával emelkedett fel, a Lórántffy és a Rákóczi család pártfogása mellett élte virágkorát. 1650-ben a városba érkezett Johann Amos Comenius, a modern pedagógia atyja, aki nyomdát alapított, kiadta tankönyvét, az Orbis Pictust, az első képes tankönyvet, bevezette az órákon a szemléltető eszközök használatát, elsőként bontotta a diákokat korosztályok szerint, és ekkor kezdték alkalmazni világmegváltó kezdeményezését is – az órák közti szüneteket. Tiszta szívemből mondhatom, köszönjük Comenius!

A szünet mellett itt vezették be először a testnevelést is, szóval boci azoktól, akiknek megkeserítette az életét. 1931-ben pedig megnyitotta kapuit az emlegetett Angol Internátus, ahol az országban elsőként szerezhettek a diákok angol diplomát. Ma nehéz elképzelni, hogy a kor egyik legmenőbb bentlakása volt saját uszodával, vívóteremmel, ebédlővel. De nem szabad elfeledkezni a leányoktatásról sem, amit még Lórántffy fejedelemasszony kezdeményezett.

Fontos szerepe volt a diákoknak a Rákóczi szabadságharcban és az 1848-49-es forradalomban is, szóval ritkán ültek nyugton a fenekükön a pataki refisek. Petőfi ezt kicsit szebben fogalmazta meg: „Szent föld. E város volt a magyar forradalmak oroszlánbarlangja. Itt tanýáztak a szabadságharc oroszlánjai.”

De az oroszlán fogait kihúzta az államosítás, 1989 óta keresi régi önmagát, szerintem most egészen jó uton halad. Jelenleg összevont osztályként indult matek – informatika – testnevelés-biokémia tagozat, emelt szintű angol képzés valamint kéttannyelvű angol tagozat. A nagy múltú angol képzés mellett most felelevenítették a természettudományos vonalat is, amiben egykor a Refi a legjobb volt. A diákok az éven már megismerkedhettek a robotikával, így egyfajta híd is kialakult a múlt és a jelen között.

Sárospatak nem nagyváros, akár egy nap alatt is körbejárható, de ha már itt jártok, érdemes meglátogatni a hercegkúti pincésort, a sátoraljaújhelyi kalandparkot, és túrázzatok egyet a Zemplénben is. Ne feledjétek, mimindig szívesen várunk Titeket egy jó hegyaljai borra!

Minket keressetek (volt pataki diákok 2012 óta):

Bodnár Fruzsina

Erdődi Eszter

Hajdók Borbála

Miklós Eszter

Pándy-Szekeres Áron

Pándy-Szekeres Dániel

Puzder Maximilian

Tanászi Lilla

Készítette: Tanászi Lilla

„Az Úr eljön szent helyéről, leszáll, és a föld magaslatain lépked.” (Mikeás 1, 3.)

Mikor ezeket az Adventre hangoló sorokat gépelem, közben unokatestvérem éppen szül. Nem mintha ez bárkire is tartozna a kollégiumban, mégis, szép párhuzam az eljövétel ünnepével!

Várunk. Sokszor fordítják tévesen az adventet „várakozásnak”. De a hívő várakozás nem tétlen, hanem tesz. Készül rá. Ezért is jobb, ha nem egy passzív szóval „várni”, hanem aktív kifejezéssel élünk: eljövétel. Jövel, Uram! S ebben a kifejezésben ugyan mi nem feltétlenül vagyunk cselekvők, de igazából mégis. Ahogyan a szülőszobán sem tétlenül várakozik az édesanya, a kórház dolgozói, sőt manapság még az apuka sem, bár kétségtelenül neki van rá a legtöbb ideje. (Nekem is volt időm közben egy kis Euszebioszt olvasnom.) De aktív a család, a hozzátartozók is, hiszen imádkoznak, de minimum izgulnak, nézik, mikor kapják meg az értesítést az eljövendőről.

Nos, a keresztyén ember ilyen adventi ember. Folyton várakozik, még hozzá Krisztusra. Van olyan hívő ember, akinek ezért szenvednie kell, más csak imádkozik, hogy minél inkább eljőjön minden szívébe, minden háztartásba, minden koliszobába a Megváltó. Eljön, eljön Krisztus, meglátogatja életünket. Legyünk úgy, hogy készen találja!

„A keresztyén ember – Adventi ember.” – írta egyszer Szabó Imre. Olyan hatalmas reménysége van, hogy felemelt fővel várja vissza Krisztust. Nem a természeti katasztrófákra gondol, nem a szörnyűségekre, nem csámcsogva várja, hogy egy apokaliptikus film szereplője legyen, hanem boldogan tekint előre.

A keresztyén ember olyan, mint a menyasszony. A menyasszony ugyanis már nem „hadjadon”, a családi állapota egyértelműen egy cél felé ösztönzi: feleség szeretne lenni. Sőt, párja is azt szeretné, hogy azzá váljon. Min-

den szabadidejét ez határozza meg, sőt, mindenki ezt kérdezi tőle: mikor lesz? És minden megvan már? Még öt év távlatából is idegesítően unalmasan csendül föl az ezerszer föltett kérdés. Szoktuk-e egymástól, hívő emberektől ezt kérdezni: megvan már minden ahhoz, hogy találkozz Krisztussal? Hogy állsz?

Adventben várjuk a mi Urunkat, Jézus Krisztus visszajövetelét is. Készülünk rá, van feszültség, izgalom ebben a várásban, de mégis boldogan tekintünk előre. Hogy állsz? Várod a Te Uradat? A válasz: „Váry ember szíve készen, mert jó a hős, az Úr, ki üdvösséged léssen, szent győztes harcosul. Fényt éltet hozva jó, megtört az ősi átok, kit vágyakozva vártok, betér hozzátok Ó.” Ámen.

Készítette: Csűrös András

A sportok szerelmese

Kitől/hogyan hallottál a koliról?

Barátoktól.

Mivel töltöd a szabadidődet?

Nagyon szeretek sportolni mindenfélét, valamint utazgatni, ha van rá lehetőségem, de szeretem a nyugis programokat is, például olvasni egy regényt, moziba menni a barátokkal vagy grillezni a családommal.

Kedvenc film:

Egy becsületbeli ügy

Kedvenc zenekar:

Oh Wonder

Kedvenc hely Budapesten?

Erzsébet-kilátó

Nagyon örülök, hogy lehetőséget kaptam írni pár szót magamról, hiszen én még csak pár hónapja vagyok tagja a kollégium életének, így nagyon sokan nem ismertek.

Mindig, amikor bekerülök egy új közegbe és ismeretlen emberekkel kezdek el beszélgetni, felvetődik a kérdés, hogy mit szeretek csinálni, mi az erősségem vagy mi érdekel. Megmondom, őszintén sose tudok rendes választ adni, csak hebegek-habogok, hiszen egyszerűen nem tudok kiemelni egy olyan dolgot, amiben különlegesen tehetséges vagyok, mert nincs is vagy még nem tudok róla. Azonban talán ezt kiegyenlíti az, hogy nagyon széles az érdeklődési köröm és kíváncsian vetem bele magam új dolgok kipróbálásába, amiről most mesélni fogok.

Kezdjük is az elején: Egy Miskolc melletti kis faluban nőttem fel, Gesztelyben. Jó falusi gyerek lévén mindennapos program volt az egész napos bújócskázás, biciklizés vagy focizás a szomszéd gyerekekkel. Általános iskolás koromban kezdtem el társas táncolni, majd atletizálni. A versenyszerű atletizálást azonban hatosztályos gimnáziumba bekerülve hagytam abba, mert számomra nagyon nehéz

volt összeegyeztetni a sportolást és a tanulást, így végül a tanulás mellett döntöttem, azonban hobbi szinten megmaradt a sportolás is.

Jelenleg a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Karára járok, ami által volt lehetőségem kipróbálni különféle küzdősportokat, bár egy lány testvérrel nőttem fel így volt már előéletem. Azonban a küzdősportokról azt éreztem, hogy nem nekem valóak, így maradtam a futásnál, biciklizésnél és úszásnál. Azonban mindig is csodálva néztem a tv-ben, interneten vagy könyvekben az extrém sportolókat, mint például a sielőket vagy hegymászókat. Sokszor elérhetetlennek tűnt, hiszen nem volt felszerelésem vagy lehetőségem menni, de szerencsésnek érzem magam, hiszen olyan emberek kerültek az életembe, akik nélkül lehetetlen lenne most a következő részt megírnom.

Az elmúlt két évben volt lehetőségem belevetnem magam a sielés, a szörfözés, a hegymászás világába. Ezek mind olyan sportokat,

amik igazi kihívás elé állítottak és állítanak mai napig. Szerintem soha nem felejttem el amikor először álltam a sílécre, ugyanis rettentően fáztam, milliószor elestem és mindenhol kék-zöld voltam, valamint estére annyira elfáradtam, hogy körülbelül 7 órakor már aludtam. Aztán jött a másnap, újult erővel és izomlással indultam neki, majd napról napra egyre jobban ment. Ma már persze nevetve gondolok vissza a kezdeti nehézségekre, de akkor kicsit megijedtem, hogy ez nem is olyan könnyű, mint gondoltam.

Ahhoz, hogy túllendüljünk a kezdeti nehézségen óriási kitartásra van szükség. Megszámolni se tudom hányszor mondtam azt, hogy na, nekem elegendő van, nem csinálom, nem állok újra a szőrfre vagy sílécre, mert úgymint csak leesek, vagy nem megyek tovább, megmaka-csoltam magam és otthagytam. Aztán mégis csak ott motoszkált valami a fejemben, hogy még egyszer megpróbáljam, de bevallom sokszor a biztató szavak is jól jöttek.

Amikor már jönnek a sikerélmények csak arra gondolok, hogy de jó, hogy nem adtam fel az elején, ugyanis a gyönyörű táj egy magas-hegyről vagy az első esésmentés síelés, vagy amikor belekap a szél a vitorlába felbecsülhetetlen érzés és olyan motivációt, feltöltöttséget tud adni, amely az élet minden területén előrelendít és teljesen kimozdít a komfortzónám-

ból. Az ilyen élmények után, vagy ezek hatására, még a tanulás is sokkal könnyebben megy. A sportolás után olyan izomlázam van, hogy jó leülni, illetve sokkal frissebb vagyok, és a gondolkodásom is pozitívabb. Ezt bizonyítja például, hogy ebben a félévben részt vettem a Kari Tudományos Diákkonferencián, ahol a Kiberbiztonsági szekcióban második helyezést értem el, ezzel továbbjutva az országos fordulóra.

Én mindenkit csak arra tudok buzdítani, hogy merjen bátor lenni és kilépni a komfortzónájából, legyen szó bármiről, ami számára új, hiszen az ilyen élmények határozzák meg az életünket és formálják személyiségünket.

Készítette: Korbics Adrienn

Csűrös András, az új spiri

1983-ban születtem, Budán nevelkedtem. Azok közé tartozom, akik kijavítják az embereket, hogy nem pesti, hanem budai, mégsem érzem magam sznobnak, miegymásnak, mint amiket elszoktak mondani a Duna szebb feléről.

Gyerekkoromban meghatározóak voltak számomra a hegyek. Szegény feleségemet (aki alföldi) cukkolom is, hogy nekünk a szánkózás nem azt jelenti, hogy húzzuk egymást, hanem azt, hogy lejövünk egy magas dombról, hegyről. Emlékszem, egy ilyen szánkózásnál éreztem magam először igazán bátornak. Láttam gyerekszobámból a János-hegyet, először még vörös csillag kandikált a tetején, aztán eltűnt. Szüleim, nagyszüleim sokat meséltek a történelemről, ez hihetetlen pluszt adott nekem egész életemben, akár a lelkipásztori szolgálatban, akár a történelem tudományában.

A pesthidegkúti gyülekezetben nőttem föl. Először pásztor voltam Karácsonykor, aztán később egészen napkeleti bölcsig futottam. Ugyanott konfirmáltam, s első szolgálatom is ott volt. Mielőtt Karácsonykor első legációmba, ünnepi kiküldetésre mentem volna, lelkészem elhívott magához. Bementünk a kis templomba, s A-tól Z-ig mindent végig kellett csinálnom. Ő meg ült és hallgatott. Ő volt az első gyülekezetem. Csodálatos korona volt a közös hitlényben az a szomorú alkalom, hogy szívemnek kedves Gábor bácsit én temethettem tavaly.

A Lónyay Utcai Református Gimnáziumban érettségiztem, ahol egyszerre érezhettem az egyházi iskolák örömeit, visszáságait. Gondolom, nem vagyok egyedül. Mégis, hitbeli fejlődésemben elengedhetetlenül szükséges volt az a bizonyos négy fal. Először is gyerekkori hitemet hátrahagyva először a konfirmáció szólított meg. Elkezdtem ifire járni, ott tanultam meg hangosan imádkozni. De nehéz volt! A Lónyayban elkezdett érdekelni a teológia, mint tudomány. Egy unalmas hittanórán ültem és a

Bibliát lapozgattam. Aggeus 3, 19-nél azt olvastam, hogy „Van-e még mag a csűrben? ... E naptól fogva megáldalak.” Egyrésről benne volt a nevem, másrésről attól a naptól tényleg megáldott az Úr az Ő Szentlelkével.

Sokáig bizonytalan voltam (aki Károlit szeret olvasni, annak „tusakodtam”), de a felvételi lap leadásakor tudtam: Isten csodálatos elhívásának engedve egyedüli helyként a Teológiát jelöltem meg. Azóta tudom, hogy a Magyar Református Egyházban kívánok szolgálni, szeretnék hűséges lelkipásztorra lenni a rám bízottaknak. Persze, nem volt éles a határvonal, egyik nap bűnös voltam, másik napon meg már szent. Nem, az Istenhez való fokozatos közeledésben sok mindenben kellett volna előrébb járnom, gyorsabban fejlődőm. Sokat tanultam mások hitéből, legelső sorban alázatot.

A Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karán bekapcsolódtam a helyi és az országos hallgatói érdekképviselő munkájába. Részt vettem a kredit-rendszer bevezetésében, tagja voltam a HÖÖK Választmányának. Közben régi kedvelt tudományterületemnek, az egyháztörténetnek adózva elkezdtem az ELTE BTK-n a történelem (BA), vallástudomány (minor) szakot. Ott a Bologna-rendszer bevezetésében, annak kezdeti visszásságainak kiküszöbölésében vettem részt, mint hallgató. Tagja voltam a kari Tanulmányi Bizottságnak, Történeti Intézetnek. Általában a tanulmányi ügyekkel szerettem foglalkozni, talán, mert úgy lehetett segíteni másoknak, másrésztől abban nem volt pénz. Az ott szerzett tapasztalatok azóta is elkísérnek, és segítenek egy-egy tábor, program megszervezésekor. A Károlin 2008-ban, az ELTE-n 2011-ben diplomáztam. Egyháztörténeti érdeklődésem a XX. század felé vezetett. Nagyon fontosnak tartottam mindig is az előttünk álló emberek példamutatását, ezért is választottam teológus szakdolgozatom témájaként egy mártírsorsú lelkipásztor, Pap Béla életét és ellenállását. Ezzel a munkámmal az

OTDK-n első helyezést értem el. Tudományos területen továbbtanulva a KRE HTK-n doktori képzésben vettem részt (2009-2012). Disszertációm a „műhelyvitán” megvédtem, jelenleg a végső leadás fázisában van. Címe: „Református egyházi élet a Tanácsköztársaság idején. A magyar reformátusság egy válságos időben.” A doktori program közben tagja voltam az Egyetemi- illetve a Kari Doktori és Habilitációs Tanácsnak, a Károli Tudományos Tanácsának. Harmadmagammal megalapítottuk a Doktoranduszok Országos Szövetsége Hittudományi Osztályát, melynek alapító elnöke voltam, 2014. óta pedig tiszteletbeli elnöke lehetek. Ez a kis csapat indította el a „Fiatal Kutatók és Doktoranduszok Nemzetközi Teológuskonferenciáját”, mely idén 7. alkalommal kerül megrendezésre, és a szakmai-tudományos élet egyik kiemelkedő eseményévé vált. 2013-2016 között óraadó tanárként magyar egyháztörténetet oktattam a Károli Hittudományi Karán. 2007 óta szolgálok lelkipásztorként. VI. éves (segédlelkési) évemet Ócsán töltöttem, ahol egy nagyon befogadó és szerető közösségben szolgálhattam. Annyira, hogy feleségemet is ott találtam meg.

Ócsáról Kecskemétre kerültem rövid időre, majd 2009. januárban dr. Szabó István püspök úr Budahegyvidékre hívott beosztott lelkipásztornak. Itt elsősorban az ifúságot pásztoroltam, de bőven akadt más jellegű lelkipásztori munka, mindennel kellett foglalkozni. Már akkor „feltűnt”, hogy a kerületben van egy protestáns szakkoli. Jó lenne valahogyan kapcsolatba lépni velük, gondoltam, de aztán valahogyan nem konkretizálódott bennem a mikéntje. 2012-ben a budafoki gyülekezet fenntartásába került a Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskola, ahová meghívtak intézményi lelkésznek. Különleges szolgálatom volt, hiszen lelki-hitéleti vezetője voltam egy „táblacserés” iskolának. Nagy öröm és lelkesedés volt bennem, hiszen mindent az első fejezetnél kellett kezdeni. Négy év után egy példamutató intéz-

ményt tudtam magam mögött hagyni. Ugyanis idén meghívott lelkészének a Gyömrői Református Egyházközség, ahol június óta szolgáló gyülekezeti lelkészként. Ide is magammal hoztam a missziós lelkületet és lendületet, ami előtte jellemzett.

Családom, magánélet, hobbijaim: Nem messze az Eötvös utcától, az Erzsébet-kilátóban kértem meg leendő feleségem, Varga Vanda kezét 2009-ben. Két évre rá volt az esküvőnk a gyönyörű ócsai templomban. Lelkészként szolgált Svábhegyen is, majd Budafokon, most pedig GYES-en van kisfiunkkal, a 2014-ben született Csűrös Bercel Józseffel. Aranyos gyerek, szép is, de nemcsak a szubjektív emberek szerint. Sokat tanulok tőle, érdekes antropológiai-teológiai élmény is egy kis lurkó, mindamellert, hogy a fiam. Először is ő a hobbi, ha éppen nem sportolok. Mivel nem sportolok, ezért sok időm jut rá. Aztán a hobbi közé tartozik a két szakterületem is: a teológia, a történelem. Eddig minden szabadidőmet lekötötte

a disszertáció írása. Most is félig tudományos hobbi van, jelenleg a mormonokról olvasgatok. Üdítő. Vannak terveim is, szeretnék még egy-két dolgot megtanulni, elsajátítani. Abból látszik, hogy időszedek, hogy egyre inkább mosolyognak, mikor ezt elmondom.

A legérdekesebbet a végére hagytam. A szakkollégiumba végül is úgy kerültem, hogy egy esküvőn találkoztam egy-két itteni hallgatóval. Aztán elhívtak szolgálni egyszer, majd még egyszer. Jó volt! Arra gondoltam másodszorra, miközben énekeltünk, hogy de jó lenne itt szolgálni! Úgy igazán itt élni közöttetek. Aztán megkeresett egyik oldal, a másik kitalálta, hogy mi lenne, ha te lennél, én meg bólintottam. Lelkesen megyek. A kollégium miatt visszakaptam az irodalmat. Hangoskönyvet hallgatok a kocsi, még felérek hozzátok. Jó lenne minél mélyebben közöttetek lennem, megismerni sokakat, átadni azt az örömhírt minél teljesebben, amit megtapasztaltam Krisztusomban. Remélem, sikerül.

Készítette: Csűrös András

De miért?! – Európai fiatalok az ISIS-ben

Berkes Admira másodéves rendészeti igazgatás szakos hallgató vagyok az NKE Rendészettudományi Karon. A 2016. őszi kari TDK-n „Terrorista propaganda – Az Iszlám állam és az európai fiatalok” című dolgozattal indultam és nyertem a tagozatomban. A munkámban vizsgáltam az ISIS propagandáját, azt, hogy milyen hatása van a nem csatlakozó fiatalokra, a radikalizálódók szociológiai, pszichológiai hátterét, s külön kitértem a terroristafeleségekre. Forrásként főleg angol nyelvű publikációkat valamint két – sokatokat által kitöltött – kérdőívet használtam. Az alábbiakban egy rövid szemelvényt, összefoglalót szeretnék ismertetni veletek a dolgozattól.

A terrorizmus erőszak alkalmazása vagy azzal való fenyegetés, melynek célja a félelemkeltés révén politikai, ideológiai, vallási célok kikényszerítése. Napjaink egyik leghírhedtebb terrorista csoportja az Iszlám Állam nevű dzsihádisták szervezete. A tagjai közt nem csak szíriaiak, irakiak, hanem külföldi, többek közt fiatal, európai önkéntesek is megtalálhatók. Kíváncsi lettem, mi készíthet arra egy Európában született fiatalot, hogy belépjen az ISIS-be?

A toborzás sikere csökkentése érdekében célszerű lenne feltárni, kik a potenciálisan beszervezhető egyének.

Egységes terroristaprofil nem létezik. A belépésnek több oka is lehet, de az európai önkéntesek körében a vallás nem elsődleges szempont (kiszivárogtatott papírok alapján 3000 újoncból 2100 alig tudott valamit az iszlámról). További érdekesség, hogy sokan egy környékről kerültek ki, vagyis a hasonlóan vélekedő társak egymás megerősítése révén szélsőségesebb döntést hoznak.

A beszervezhetőek közt vannak nem radikális muszlim hitben nevelt másodgenerációs bevándorlók és őshonos, európai felmenőjű fiatalok is, akik közvetlenül a csatlakozás előtt tértek át. Tehát a radikalizáció 3 lépcsős modellje igen gyorsan valósul meg.

Az első lépcső, az érzékenység fázisában hangsúlyos a jelentőségérzet igénye, a személyes bizonytalanság, amit az egyértelmű csoportnormák eloszlatnak, az egyén hátrányos

helyzete következtében kialakuló negatív attitűd a társadalom többi csoportja felé.

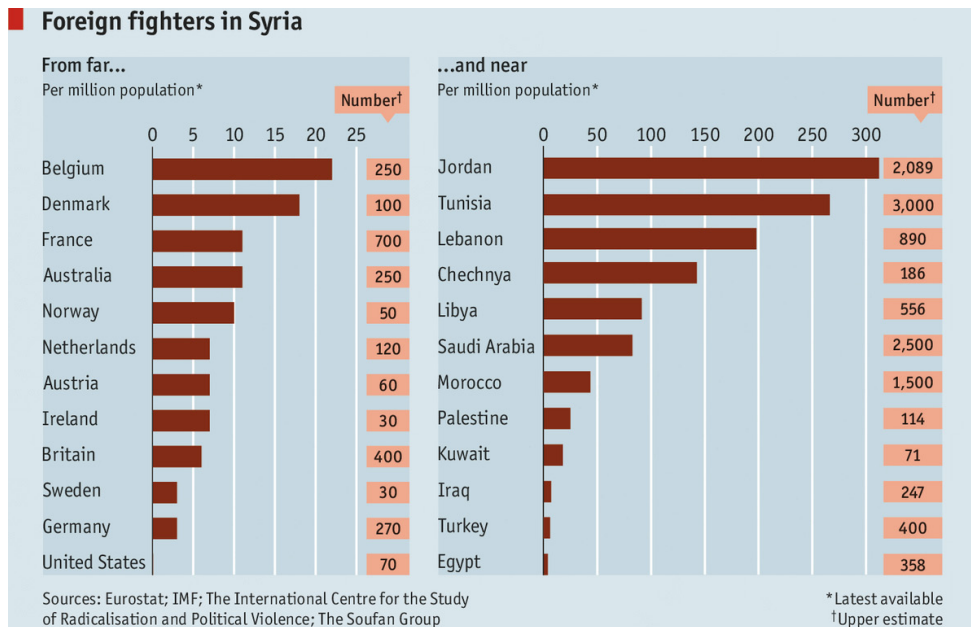
A második lépcső, a csoporttagság fázisában lép be az egyén a szervezetbe. Mivel a csoporttagok bizalmát nehéz elnyerni, ha sikerül, az egyén számára értékes lesz a kemény munkával megszerzett pozíció. Ezzel párhuzamosan elszigetelődik azoktól, akik nem osztják radikális nézeteit, így a csoporton belüli kapcsolatok még inkább felértékelődnek.

A harmadik lépés, az akció fázisában a másik csoport elleni agresszív viselkedés valósul meg. Ezt elősegítik a negatív sztereotípiák, a másik csoport veszélyforrásként kezelése, és az, hogy a belső frusztrációt kivetítik a gyűlölt csoportra.

A radikalizáció másodgenerációs bevándorlóknál és őshonos európaiaknál is hasonlóan megy végbe, de az odáig vezető út közt fellelhetők bizonyos különbségek.

Másodgenerációsoknál szót kell ejteni a kultúrák találkozásából származó konfliktusokról, amik az egyén identitáskriziséhez vezethetnek. Jelentős lehet a szülők által átörököített, a migrációval járó traumatikus élmények hatása, a sikertelen integráció, a társadalom peremére kerülés, a kilátástalanság, a kitaszítottság érzése, az idegengyűlöletből fakadó frusztráció, amik mind növelik a társas szükséglet érzését.

Az őshonos európai fiatalok esetében érdemes kitérni a kompetencia-érzetre, ami alapvető emberi igény. Ha valaki inkompetensnek tartja magát (pl. koragyermekkorban a szülő

kifigurázza próbálkozásait), annak a terrorakcióban való sikeres részvétel és az azzal járó elismerés segíthet a hatékonyság érzésének megtapasztalásában.

A csatlakozás háttérében állhat a szenzoros élménykeresés, vagyis az izgalom utáni vágy, amelynek torzult megnyilvánulási formája lehet az antiszociális viselkedés.

Ezenfelül meghatározó a korai gyermek-szülő kapcsolat minősége, hiszen ha nem alakul ki biztonságos kötődés, az a gyermekek nehézséget okoz majd a későbbi érzelmi kapcsolatai kialakításakor. A sehova sem tartozó fiatal, mikor szilárd jövőkép nélküli kamaszként alternatívát keres és identitáskrizist él át, egy erős csoporthoz csatlakozással, és egy tekintélyelvű személlyel való azonosulással kielégítheti érzelmi szükségleteit.

Ransburg Jenő pszichológus Anders Breivik ügyében tett nyilatkozata véleményem szerint az ISIS-hez csatlakozó fiatalok esetében is megállja a helyét: „Ami pedig a társadalmi felelősséget illeti, ha egy gyermeket születésé-

től fogva szeretetteljes, elfogadó környezet vesz körül, akkor a kialakuló kötődés és szeretet lehet a természetünkönél fogva bennünk rejlő agresszió gátja. (...) Egy jól működő társadalmi háló, az óvodától az iskolán át, és ha szükséges, a gyermekvédelem illetve az igazságszolgáltatás szervei képesek ezen erőszakos cselekedetek kirobbanását jelentős mértékben csökkenteni, megelőzni. Jelenleg ott tartunk, hogy a társadalom megtartó szövete esik/esett szét...” Ahogy Olivier Roy francia politológus megállapította, a fiatalok személyes lázadásukhoz keresnek ügyet, és mivel a dzsihádzmus felkínálkozik, élnek vele, azaz - legalábbis az európai fiatalok körében - egy generációs lázadásnak lehetünk tanúi, melynek keretein belül „nem az iszlám radikalizálódik, hanem a radikalizáció iszlamizálódik”. Éppen ezért esetükben hiába próbálkoznak egyes muszlim vezetők a békés iszlámra való áttéréssel, hiszen ezek a fiatalok épp a szélsőségességért, a nyugati kultúrával való szakításért lettek muzulmánok.

Készítette: Berkes Admira

Az igazság

A kisfiú, amint kinyílt a metró ajtaja és beléptek, rögtön odaugrott a szabad helyhez és feltérdelt. Aztán kérte a kisautókat a melléje ülő édesapjától. Az egyiket ő fogta, a másikat az édesapja. Játszottak, a kisfiú mondta meg, hogyan kell. Aztán két megálló elsuhanása után beszélgetni kezdtek.

- Tizenhárom – hallottam a kisfiú hangját.
- Ki mondta? - kérdezte az édesapja.
- Barni. Barni már tud számolni.
- Biztos, hogy igaza van? Azt mondta, hogy neki 13 ujjja van?
- Igen.
- Neked csak tíz.
- Nem, a Barni mondta. Neki meg Norbi.
- Ki az a Norbi?
- Barni barátja, aki már 300-ig tud számolni.
- Lehet, hogy addig tud, de ebben téved - mondta az apuka, mire a kisfiú elgondolkodott. Az apuka nem mondta, hogy hazudhat neki a fiú, hogy talán ki akarják nevetni a kisebbeket, mert talán tényleg csak azzal szeretnének hencegni, hogy tudnak, de rosszul. Nem számít, csak az, hogy az ő fia tudja az igazat, ne hagyja magát megtéveszteni.

Harangozáskor

Ringott a harang, ringott a hangja,
ringott magában önmaga hiánya.

Hallgattam magamban.
Egyedül voltam
és lettem vele
és féltem azután, hogy eltűnök nélküle.

Mert amíg a harang szól,
benne szól a lelkem,
amíg szól,
elhiszem a létem.

Hallani vágyom remegését, rezgését a hangnak.
Szállj túl a városon, vidd messzire magad!
Vidd el az úrt, vidd hiányod!
Töltsd be vele a világot!

Az ember oly ritkán hallja,
s ha hallja sem hallja.
Ez az Isten hangja.

A felhő és vágyai

Botladozik a lélek gomolyodik fehéren beléakad- nak ágak sűrű-hosszú hajába	Magas hegyről letekint Budapestnek odaint Ragyogó fény csábítja Hozzá indul sóhajtva Megölelni óhajtja	Hiába ér oda le Budapestnek ölébe Fényessége eltompul a felhőnek könnye hull	Duna viszi messzire vágyait hogy felejtse vítükörbe temesse
--	---	---	--

Készítette: Mecser Szilvia

Kölcsönhatások 6 év távlatából

Horváth-Győri Ági (lánykori nevén Győri Ági)

- 1986-ban született Székesfehérváron, ahol a Teleki Blanka Gimnáziumban érettségizett.
- 2004-ben kezdte tanulmányait a Budapesti Corvinus Egyetem Tájépítész Karán, Okleveles településmérnöként végzett.

- Két év albérletezés után 2006 őszén nyert felvételt a koliba, ahonnan 2010 nyarán költözött ki az abszolutórium megszerzését követően.
- A 4 év bentlakást 4 hónapos svédországi tanulmányúttal szakította meg negyedéves korában.
- Az utolsó bentöltött évben szenior(ita)ként működött a lányoknál
- 2011-ben szerzett diplomát, amikor is már a MEKDSZ-nél (Magyar Evangéliumi Keresztény Diákszövetség www.mekdsz.hu) kezdett dolgozni. Egy több ezer fős európai diákkonferenciát szervezett.
- 2012-ben a konferencia után 5 hónapig egy minisztériumi háttérintézmény titkárságán tartott „pihenőt”.
- 2013-ban helyezkedett el első szakmai munkahelyén, a IX. kerületi városfejlesztési cégnél (FEV IX. Zrt, www.fevix.hu), ahol egy városrehabilitációs projekt programkoordinátora volt, míg el nem ment szülési szabadságra első gyermekével.
- Férjével a MEKDSZ-ben ismerkedett meg, akivel 2014-ben házasodott össze. Második gyermeküket 2017. február végére várják.

Ha egy napomat végig gondolom, merre jártam, mit csináltam, kikkel találkoztam vagy beszéltem telefonon, milyen tárgyak vettek körül, biztos találok közöttük 1-2 szereplőt, akiket még a koliból ismertem meg, olyan programokat, amiket valamelyik kolis révén ismertem meg, vagy olyan tárgyakat, amik már ott is velem voltak. Természetesen ezek a mindennapi példák (barátok, programok, vagy egy cserép virág) csak része az egésznek, sok-sok ilyen tudnék felsorolni, hiszen négy elég aktív évet töltöttem a Protestáns Felsőoktatási Szakkollégiumban.

Ha őszinték vagyunk, akkor a kollégium magánéleti vonatkozásai talán bármelyik más egyetemi kollégiumban töltött évek után leírhatóak lennének, bár nekem igazán pont most meghatározók ezek jelenlegi kismamás életemben. De idáig is el kellett jutni valahogy, és abban az útban a kollégium más jellegű hatásai már jobban felsorolhatóak.

A „szakmai” és hitéleti hatások teszik talán különlegessé, mássá, és más kollégiummal nem összehasonlíthatóvá a Protokoli hatásait az életemben. Nekem a LEHETŐSÉGEK jelentettek sokat a kolis éveim alatt, melyekkel igyekeztem élni is.

Lehetőségem volt...

<ol style="list-style-type: none"> 1. szervezésre; szervezés közben együttműködésre, csapatmunkára 2. felelősségvállalásra 3. önállóságra 4. tárgyalásra, érdekképviselőre 	<p>Ezekkel a szelektív hulladékgyűjtés kiépítésekor, a szeniori „munka” közben, az első felőri táborok szervezésekor, az önkéntes virágültetés, kertészkedés, és a fizetéssel járó pár hónapig tartó takarítási munka vállalásánál, illetve a szeniorságom alatt az oktatási rendszerről való tárgyalások, egyeztetések során élhettem.</p>
<ol style="list-style-type: none"> 5. az aktualitások követésére, a saját kis szakmai és magánéletünkől való kitekintésre a körülöttünk történő életre 	<p>A szerdai közéleti előadások, a szemináriumok többsége, a belső konferenciák és a mindennapi beszélgetések mind segítettek abban, hogy minél inkább naprakész legyek, szélesebb látóterem legyen és nyitott legyek úgy általában mindenre.</p>
<ol style="list-style-type: none"> 6. önismeret fejlesztésére 	<p>Kiemelném azt a tömbösített féléves szemináriumot, amit Levente Péter tartott. Hiánypótló lehetőséget adott a szeminárium, hogy foglalkozunk az individuumunkkal, megismerkedünk önismereti fogalmakkal, gondolkodjunk hollétünkről az életben. Talán ez az egyetlen szeminárium, amire legkönnyebben és legszívesebben emlékszem vissza.</p>
<ol style="list-style-type: none"> 7. hitbeli növekedésre 	<p>Bibliaköri alkalmak, áhítatok, imaközösségek és az erdélyi „építőtáborok” adták a kolis éveim alatt a lehetőséget, hogy épüljek hitben, kapjak és adhassak is.</p>

Meggyőződésem, hogy az egyetemi tanulmányok folytatása mellett a fent felsorolt lehetőségekkel minél többet érdemes élni, ha megadatik, hiszen ezek következményei alakítják aztán igazán csak az életünket. Legalábbis én ezt tapasztalom saját és barátaim életében is.

A készségek, az önismeret és az Istenismeret fejlesztése segített abban, hogy jobban lássam a helyemet a világban, a lehető legközelebb kerüljek magamhoz, azaz ne lássam magam se többnek, se kevesebbnek. Csak alátámasztani tudom, ami talán már a koliban is a csapból folyik, hogy ezek ismerete és fejlesztése tényleg pozitívan hat ki döntéseinkre az életben, legyen szó munka vagy párkeresésről, az értékrendünk képviselőtéről, megőrzéséről, és még hosszan folytathatnám a sort.

Összességében hálás vagyok a koliban töltött 4 évnek, és hogy láthattam alakulni a kollégium életét a kezdetektől. A I. Profesztiválon is valami hasonlóval búcsúztam: Nem csak a közösség hathat rád, hanem te is hathatsz a közösségre!

Készítette: Horváth-Győri Ági

'De Madrid al cielo' – avagy egy szemeszter Madrid ege alatt

Választásom némileg spontán volt; Spanyolországra régóta kíváncsi voltam és mivel korábban nem jártam ott, sok újdonságot tartogatott számomra. Az utazás megszervezése szempontjából könnyen megközelíthető helyet kerestem, ami nagy előny a szemeszterközi vizsgák letétele miatti hazarepkedésben. Tulajdonképpen kézzelfogható spanyol nyelvtudás nélkül mentem ki, ennek ellenére - mind a hivatalos ügyintézésben, mind a mindennapi életvitelben - el lehetett boldogulni, az angolt egyébként meglepően kevéssé ismerő spanyolokkal.

A metropolisz

Madrid egy közel 3 és félmillió lakosú pulzáló, soha nem nyugvó közeg. Egyesíti a hóboros, mediterrán lelkületű délieket és tartózkodóbb északiakat, csakúgy, mint az önérzetes katalánokat és spanyolokat vagy akár a Real-os és Atlético-s szurkolókat. Rengeteg a latin-amerikai vendégmunkás – külön negyedben laknak, a *La Latinában* -, a *churrosozó* „nagy-nyugdijas”, az éjfél után is nyitva tartó tapasbár és igen, az utcai szemét. Csak eltakarítják reggelre. Ébred a város, nagy papíropohárban a *café con leche* (érdekes, ott még mindig népszerű a Starbucks...), lézengők és jógázók az *El Retiro* parkban; a legnépszerűbb pórázvégre való kutyafajta jelenleg az agár. A hivatali élet 9 óránál nem kezdődik hamarabb – azt is egy kellemes ebédszünet vágja félbe két óránál *siesta* néven. A hétféve nemhivatalosan már a

péntekkel elkezdődik és katolikus országként az állami/vallási szünnapok száma is sűrűbb a naptárban. Szokatlan volt számomra, de náluk a Húsvét ünneplése (az egész *Semana Santa*) jelentősegteljesebb, mint a Karácsony. Ebből kifolyólag ki sem hagyhattam volna, hogy egy körmeneten részt vegyek, amin a kulturáltan viselkedő tömeg „*Guapa, guapa!*” –t kiabált a körbehordozott Mária-szobornak. Összességében a város külföldi hallgatók számára Paradicsom: ingyenes program- és utazásszervező irodák, diákbarát ingatlanközvetítők (ott az albérlet a jó választás), free entry múzeumok és képtárak, soha véget nem érő éjszakai élet – maximum csak a számlád az.

Kulinária

Tudom, itt sincs tejföl és túrórudi. Illetve tejföl van, de az orosz élelmiszerüzletben vásárolható nem az igazi. Akkor mi mást egyél? Paella-t, aminek helyből legalább hat változatát kóstolhatod az éttermekben, de nekem még mindig egy kicsit húsos rizs az egész. Kóstolj *gazpacho*-t, hideg zöldségleves gyanánt; *churros*-t, ami forró csokiba mártott tömény fánk-élvezet; tengerit, ha bírod; tézstasalátát, mert az a sztenderd ebédmenü. Vasárnap, az *El Rastro* bolhapiacról hazajöve térj be egy tapasbárba és kérj egy *tortilla de patatas*-t (gyakorlatilag krumplis rántotta) és utána dobd a szalvétát a pult elé, a földre – a szalvétahegyek az elégedett vendégek nyomát mutatják a büszke vendéglős bárjában. Igyál Schweppes-et,

Plaza de España –hátterben a Gran vía felhőkarcolóival

mert az ott „hazai”; *tinto de verano*-t, mert az tulajdonképpen a fröccs simavizes változata és kérj a reggeli kávé mellé *zumó de naranja*-t. Frissen facsartat.

Utazás

Madrid sokszínű városrészeit 14 metróvonal köti össze, a felszín felett pedig buszok közlekednek. A jelentős domborzati különbségek miatt a kerékpáros kultúra csak a centrumban népszerű. Cserébe a metróval hajnali fél kettőkor is hazajuthatsz, ha nincs kedved éjszakai-val menni. Nem összehasonlítható ugyan a mi normafai alkalmatosságunkkal, de létezik egy kis libegőjük: a *Téléfónica* kabinjában utazva tíz perc alatt lenyűgöző kilátásod nyílik Goya kőtömbjeire, a királyi palotára, a río *Manzares* folyócskára és Madrid másik óriási szabadidőparkjára, a *Casa de Campo*-ra. Városon kívüli úticélokhoz is elég lehet a diákbérleted. A három vallás városa, *Toledo*; a római kori hidat őrző emlékhely, Salamanca; a királyi monostor őrvárosa *San Lorenzo de El Escorial*; a nemzeti író, Cervantes szülővárosa (*Alcalá de Henares*) vagy az UNESCO-világörökség részét képező mór középkori erődváros, *Cuenca* - mind elérhető távolságban vannak a fővárostól. Ideális szombati kirándulásra.

A campus

A választott katolikus magánegyetem külföldi hallgatótábora igen népes, itt is többségben voltak a dél-amerikaiak. A jogi karon már kisebb az arány, inkább a társadalomtudományok kedveltek - az ott hallgató hollandusokkal Dunát lehetne rekeszteni. (Később velük jártam a kezdő spanyol nyelvi kurzusokat is.) Az egyetem felszerelt (menza étterem, edzőterem, tenispálya, többféle tematikus könyvtár) és az egyetemi negyedben van. Három magyar lány is volt a Pázmányról, közös óráinkat európai jogi stúdiók képezték. A nyelvzseni professzorról, aki az óráinkat tartotta, kiderül, hogy 19 évig élt Magyarországon és minden szünetben eljött szavunkat érti. Természe-

tesen a mi egyetemünkön volt vendégoktató anno, így mint ismerőst fogad bennünket és tört magyarsággal ejtett „Jóreggelt-ek”, március tizenötödikei kokárdáinkat elégedett mosolylyal kísért pillantások és „Az anyukám kedvence a zserbó” meg „Tudom milyen a Blaha Lujza tér” megjegyzések színesítették dolgos hétköznapjainkat. A vizsgák nagyjából írásbeliek voltak, ami újfent szokatlan volt nekem. Üdv angol-szász oktatási rendszer.

Madridot ennyi idő alatt sem lehet felfedezni, én nem is tudtam. Közrejátszott ebben az is, hogy az itthoni vizsgák miatt szinte elviharoztam onnan, amikor éppenszak kezdett mediterránra fordulni az időjárás is. Hogy modern kifejezéssel éljek: a feeling már megvan, ezután kellene élvezni a város hangulatát! Kedvenc kávézó és parkom van, emlékek pihennek tereken, bakancslista várakozik megvalósításra és OLYAN spanyol olívbogyót azóta sem találok itthon!

Készítette: Szilvási Nóra

Petőfi Irodalmi Múzeum - PIM

V alahol a Kálvin és a Ferenciek között félúton, a Károlyi utca 16. szám alatt található a Petőfi Irodalmi Múzeum, azaz a PIM. Impozáns környék. ELTE ÁJK, ELTE Egyetemi Könyvtár, Eötvös József Gimnázium, Párisi udvar (Brudern-ház), elegáns éttermek, aranyos utcák. Ezekkel is megérné foglalkozni, de maradjunk csak a PIM-nél.

A múzeumnak helyt adó Károlyi-palota a legkevésbé sem hivalkodó, talán még el is szaladunk előtte, és nem vesszük észre a bejáratot, mely a belső udvarból nyílik. Először talán meglepődünk. Egyetlen állandó kiállítással bír a múzeum, mely a névadó költő életét mutatja be, egészen születésétől. Az benne a jó, hogy nem csupán vitrinbe kiállított makettekkel, a szerző családjához köthető unalmas, kopott tárgyakkal, vagy tablókkal operál. A tárlat interaktív, a hagyományos, imént felsorolt elemeken kívül sok olyan állomással találkozhatunk, ami interakciót, személyes részvételt követel tőlünk, és nem előző századi igények alapján készült.

Az időközi kiállítások is ötletesek szoktak lenni. 2014-ben, az első világháború százéves évfordulója kapcsán, egy olyan tárlatot nyitottak meg, mely a fronton katonaként, vagy tudósítóként szolgált írók és költők életét, valamint a "Nagy háborúval" kapcsolatos közvélekedést, attitűdöket, történeteket, és költeményeket mutatta be. A kiállítás egy Szép Ernő idézet után kapta a nevét: "Maradni szégyen, veszni borzalom". November elejéig volt látogatható a Sárkányok mindig lesznek. A téma meglepő módon a világirodalomban, és a különböző kultúrákban előforduló sárkányképzetek volt.

A kiállítás is úgy kezdődött, mint majdnem minden tudomány története elmesélése: "Már az ókori görögöknél...". Kínai dokumentumok, középkori kódexek, Süsü, Tolkien, és Martin, mármint a G.R.R., nem én. Az irodalmi diák-szemináriumosokkal (Esti mese, ha valakinek így jobban ismerős) mindkettőt, meg persze az Alexander Petrovics kalandjait bemutatót is meglátogattuk. Nem bántuk meg. Pár napja nyílt meg a legújabb időközi, az "Ilyen nagy dolog a szabadság?" Könnyen kitalálható, a téma itt '56, melynek 60. évfordulója előtt tiszteleg a PIM. Ezt is ajánlom mindenki figyelmébe.

A PIM nem csak a fent említett palotából, és az ottani kiállításokból áll. Sok más terem, múzeum tartozik hozzá, adott esetben Budapest

Károlyi-palota

területén kívül is. Ady emlékmúzeum a Veres Pálné utcában, Jókai Emlékszoba a Svábhegyen (Ha kinéztek a busz ablakán Svábhegy megálló után, a Déli felé haladva, láthatjátok is), vagy A Magyar Nyelv Múzeuma Széphalmon, mind a Petőfi Irodalmi Múzeum égisze alá tartozik. Ne felejtjük el megjegyezni, hogy a PIM 2009-ben megkapta Az Év Múzeuma-díjat.

Mit kell még tudni a múzeumról? Van benne egy nagyon menő ajándékbolt. Könyvmolyoknak, irodalmároknak, poétáknak, esztétáknak, bölcsészeknek, és minden más hasonlóan veszeléses állatfajnak kötelezően ajánlott. Érzem, hogy lerohad a szám, amikor ezt kimondom (Vagy az ujjaim, amikor ezt legépelem...), de nagyon trendi az az üzlet. A kötelező, komolykodó könyveken és képeslapokon kívül, nagyon sok hipszterizált termék közül lehet válogatni. Nem akarom lelőni a poént, tényleg ötletesek a cuccok, ha van kedvenc író, vagy költő, biztos találsz egy olyan tárgyat, ami megtetszik és rohansz vele egyből a pénztárhoz. Poháralátét Petőfi idézetével jöhet?

A múzeum szomszédságában, pontosabban a palota egy másik részében található az elegáns Károlyi Étterem és Kávéház. Erről véleményt mondani sajnos nem tudok, az árakat ott nem a szocitamból és tanulmányi ösztöndíj-

A Magyar Nyelv Múzeuma

ből élő egyetemista pénztárcájához igazították, de ezt ne is vessük a szemükre.

Összességében tehát jó hely a PIM, és ropant felhasználóbarát. A diákjegy 300 Ft (Felnőtt 600 Ft), illetve, ha az időköziket is megszeretnénk tekinteni, akkor 400 Ft (800 Ft), tehát gyakorlatilag ingyen van. A környék is barátságos, és könnyen megközelíthető. Egygel (De lehet, hogy többel is) kevesebb indok, hogy ne látogasd meg a múzeumot!

Elérhetőség:

1053 Budapest, Károlyi utca 16.

Készítette: Péntes Martin

Peti -heti TOP 5:

- 1.) Donald billentyűzetet használ...Mickey egeret.
- 2.) Ha két betörő beleugrik a medencébe, az bűnözési hullámot indít el?
- 3.) Ki a hideget nem szereti, hóember nem lehet!
- 4.) A régész karrierje romokban hever.
- 5.) Összehozza, mint lottóötös a rokonságot.

- Jean, maga komornyik ?
- Igen, uram! - feleli Jean.
- Akkor veszek fel egy vidámnyikot is!

- Mit csinál a szomjas úrhajós?
- ???
- Úrkutatás.

- Két szőke nő ül az autóban, az egyik vezet.
Egyszer csak megállnak.
- Hé, miért álltál meg? - kérdezi az egyik.
- Mert kifogyott a benzin.
- De ügyes vagy, hogy észrevetted, én biztos továbbhajtottam volna!

Nagypapa dicsekszik az unokáknak a vadász-élményeivel.

- Afrikában vadásztál, nagypapa?
- Igen, kisunokám!
- És mit lőttél?
- Sok zebrát, oroszlánt és nóplizt.
- Nópliz? Az milyen állat?
- Nem tudom, de két lába volt, a fa lombjai között bújt meg és azt mondogatta, hogy „No please, no please!”

A székely bácsi nagy kínlódás közepette borotválkozik. Odaszól a gyereke:

- Mi a baj, édesapám?
- Életlen a borotva. Nem viszi a szakállamat!
- Na ne mondja édesapám, hogy keményebb a maga szakálla, mint az a konzervdoboz, amit most nyitottam ki velem!

- Mondd csak fiacskám, ebben a mondatban: „A pásztor a mezőn legelteti a nyáját” melyik a helyhatározó?
- A pásztor.
- Nono! Már hogy lenne a pásztor a helyhatározó?
- Azért, mert a pásztor határozza meg a helyet, hogy hol legeljen a nyáj!

